

[Finansministeren.]

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft henviste til, at nationalbanken ønsker pengesanereringen fortsat derved, at de kronebeløb, som indgår til nationalbanken som modværdi til den Marshallhjælp, Danmark modtager som gave, benyttes til nedskrivning af statens reguleringskonto i nationalbanken. Jeg har vanskeligt ved at se, at det er af afgørende økonomisk betydning, om denne nedskrivning finder sted. Den økonomiske virkning af indbetalingen af det kronebeløb, som modsvarer Marshallgaven, har fundet sted i det øjeblik, pengene indgår til nationalbanken, men spørgsmålet om, hvorledes der endeligt skal forholdes med disse midler, vil som aftalt blive forhandlet mellem regeringen og finansudvalget inden 1. juli, og der kan næppe være grund til allerede nu at fremsætte definitive udtalelser herom. Det afgørende forhold må være, at der tilvejebringes de fornødne midler til at formidle import og omsætning og til finansiering af den fortsatte investering, og i denne forbindelse vil det få betydning, at der kan forventes en forøgelse af nationalbankens udlån som følge af bankens tilsagn om at rediskontere byggelån samt en øget udnyttelse af bankens traditionelle udlånsvirksomhed med rediskontering af vekslere.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard citerede nationalbudgettets bemærkninger om, at den indtrufne dæmpning af højkonjunkturerne og stramning af pengeforholdene naturligvis kan føre til, at investeringsaktiviteten ikke får det tilsigtede omfang. Hvis dette skulle ske, vil det ikke blot forsinke takten i genopbygningen, men det vil medføre, at bruttonationalproduktet for 1949 ikke får den forudsatte størrelse, og det vil derfor også bevirke, at den nuværende høje beskæftigelsesgrad ikke kan opretholdes. Ministeriet vil derfor nøje følge udviklingen på dette område og om fornødent søge iværksat forholdsregler, der kan modvirke en eventuel tendens til en afsvækkelse i investeringen og beskæftigelsen. Den ærede ordfører fandt det ønskeligt, at regeringen holdt sig i kontakt med rigsdagen, før sådanne forholdsregler blev iværksat, og gentog i denne forbindelse sin opfordring til regeringen om at tilvejebringe et organ med repræsentanter for dette

ting suppleret med en gruppe særlig sagkyndige, et såkaldt kontaktudvalg. Jeg skal ikke gå nærmere ind herpå, idet jeg forstår, at det er den højtærede statsministers hensigt at forhandle dette spørgsmål med partierne, men jeg må personligt have lov til at udtrykke min skepsis overfor nødvendigheden af et sådant udvalg, eftersom såvel finansudvalget som rigsdagens vareforsyningsudvalg i, synes jeg, man med rette kan hævde, den videste udstrækning holdes orienteret fra regeringens side og i yderligere udstrækning vil kunne holdes orienteret på de områder, hvor man måtte ønske det. Men bortset fra denne sidebemærkning af skepsis vil jeg henholde mig til, at spørgsmålet på den højtærede statsministers foranledning jo vil blive drøftet med partierne.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft mente, at nationalbudgettet i for høj grad vendte indad og betragtede Danmark som en i sig selv hvilende enhed. Han mente, man burde se udviklingen her i landet i sammenhæng med det, der sker i andre lande, og tænkte på forhold i en fjernere fremtid, bl. a. den dag, Marshallhjælpen er afsluttet. Det ærede medlem synes at have overset de indledende kapitler af nationalbudgettet, der både omhandler den internationale baggrund, derunder ikke mindst de økonomiske udviklingstendenser i de vesteuropæiske lande, som Danmarks økonomi er nøje knyttet til, og forholdet mellem nationalbudgettet for 1949 og Danmarks langtidtsprogram.

I denne forbindelse kan der være grund til at anholde de tendentiøse udtalelser om langtidtsprogrammets tilblivelse, som ordføreren for det kommunistiske parti, det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremsatte. Disse udtalelser bliver ikke mere rigtige, fordi den ærede ordfører endnu en gang gentager dem. Det er ikke rigtigt, at Danmarks første langtidtsprogram blev kasseret, og at vi siden har udarbejdet to programmer. Et udkast til langtidtsprogram blev forelagt den økonomiske samarbejdskommission i Paris i oktober med bemærkning om, at den endelige, mere detaljerede udgave ville foreligge, såsnart arbejdet hermed var tilendebragt. Den endelige udgave blev afleveret den 30. november efter at være forelagt rigsdagens vareforsyningsudvalg. Den sva-